

[Finansministeren.]

den Adgang, der er til med Finansudvalgenes Tilslutning at anvende de baandlagte Midler til almindelige Statsformaal. Jeg skal hertil bemærke, at jeg er af den Opfattelse, at disse Penge skal blive liggende i Ro, saa længe det er nødvendigt af Hensyn til de pengepolitiske Forhold, men man kan vel ikke udelukke den Mulighed, at der paa et givet Tidspunkt, navnlig for de Penges Vedkommende, der er laant paa længere Sigt, kan komme en Situation, hvor det ikke kan skade den almindelige pengepolitiske Linie at trække disse Penge ind i Statskassen, dersom en eller anden maaske forbigaaende Tilstand gør det ønskeligt, at man ikke gaar ud paa Markedet med et Laan. Men, som sagt, jeg kan berolige det ærede Medlem med, at der ikke skal blive disponeret fra Statskassens Side over disse Midler, saafremt det vil komme i Strid med de Formaal, som denne Lovgivning tjener.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget var jo langt ude, om jeg saa maa sige; i sin Kritik af de Forslag, der her foreligger, navnlig det af mig fremsatte Lovforslag, og jeg maa sige, at jeg er forbløffet over den Letsindighed, hvormed det ærede Medlem omgaaes de meget alvorlige pengepolitiske Problemer, der her er Tale om. Det ærede Medlem taler, som om der overhovedet ikke eksisterede noget Problem med Hensyn til Sikring mod Prisstigning, mod Stigningen i Priserne paa fast Ejendom, mod Prisstigningen paa Produktionsmidler, mod hele det Skred i Værdierne, som man ikke kan afvise kunde ske, hvis der ikke blev truffet Foranstaltninger imod det.

Det ærede Medlems Parti har selv beklaget sig over de høje Priser for de unge Landmænd, som gerne skulde i Gang. Forstaar det ærede Medlem da ikke, at en af de Ting, der her er Tale om, netop er at modvirke den stadige Prisstigning paa dette Omraade? Det ærede Medlem kan dog ikke tro, at naar en Aktion som denne sættes i Gang af Nationalbanken med Tilslutning af samtlige Banker herhjemme, som derved paatager sig betydelige Bindinger, Bindinger, som frem i Tiden i en given Situation kan blive meget følelige for dem — at det er noget, man sætter i Gang for sin Fornøjelses Skyld.

Det er virkelig alvorlige økonomiske Problemer, det her drejer sig om. Hele Spørgsmaalet, som det her drejer sig om, er i den øjeblikkelige Situation langt vigtigere end det Spørgsmaal, om en Rentesenkning paa Obligationsmarkedet melder

sig lidt før eller lidt senere. Bevægelsen, ved det ærede Medlem, er jo i Gang, og det ærede Medlem ved ogsaa, hvis han har fulgt Kursudviklingen, at den Omstændighed, at disse Lovforslag er blevet offentligt bekendt, ikke har standset Faldet i Obligationsrenten. Rentenudgangen er fortsat, og det er ikke usandsynligt, at det ogsaa vil blive Tilfældet i den kommende Tid. Men i Relation til den Fare, der er ved de mange ledige Penge, er Spørgsmaalet om Hastigheden i Bevægelsen af Renten paa Obligationsmarkedet af sekundær Betydning. Det ærede Medlem taler, som om man skulde bruge de ledige Penge til en Konvertering, og at dette skulde medføre en Binding af de ledige Penge; men en Konvertering vil jo give akkurat de samme ledige Penge, som der er den Dag i Dag. Pengene flyttes, men Pengene bruges ikke og bindes ikke, hele Spørgsmaalet om Pengerigeligheden vil eksistere uforandret.

Ser man paa Renteniveauet, saadan som det er for almindelige Pengeudlaan, maa man snarere sige, at den Aktion, som her indledes, vil virke regulerende i nedad-gaaende Retning eller i hvert Fald hemme en opadgaaende Bevægelse, idet naturligvis den Omstændighed, at Bankerne anbringer deres Midler paa 6 Maaneder til $\frac{3}{4}$ pCt. Rente i Nationalbanken eller som Statslaan, vil bevirke, at de ikke i deres Udlaansvirksomhed føler det samme Pres, naar Talen er om at skaffe Midler til en vis Dækning af Renterne af de ledige Penge, som de ligger med. Paa dette Punkt kan Ordningen her kun virke gunstigt for Renteudviklingen.

Det ærede Medlem siger, at det er Statstilskud til den ledige Kapital, der her er Tale om. Det er saa sandelig ikke for Bankernes Skyld, at en saadan Ordning gennemføres; det er for at opnaa et samfundsmæssigt Gode, at dette sker. Det er, som det ærede Medlem Hr. Stein sagde, en Risikopræmie, der her er Tale om, og det er muligt, at man kan naa op paa de 6—8, eller var det 8—9 Mill. Kr., det ærede Medlem nævnte. Jeg er ikke tilbøjelig til at tro, at man kommer saa højt op; men selv om det skulde ske, vilde det, hvis man derved i væsentlig Grad blev i Stand til at holde hele Prisudviklingen for de faste Værdier i Ro, være en Risiko-præmie, der var givet vel ud. Det ærede Medlem maa forstaa, at det virkelig er alvorlige økonomiske Problemer, det her drejer sig om. Det ærede Medlem maa forstaa, at der er en stor Risiko til Stede her. Gør han det, handler han imidlertid